Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 196.653 van 5 oktober 2009

G./A.148.153/VI-16.659
G./A.148.727/VI-16.663

In zake: **de naamloze vennootschap FARMACEUTISCHE LABORATORIA TRENKER,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Xavier LEURQUIN en
Mr. Michel KAISER, advocaten,
Tedescolaan 7
1160 Brussel

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de vice-eerste Minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique GERARD en
Mr. Eric MARON, advocaten,
Bronstraat 68
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 27 februari 2004 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap FARMACEUTISCHE LABORATORIA TRENKER de nietigverklaring vordert van het "koninklijk besluit van 30 november 2003 houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen" (G./A.148.153/VI-16.659);

Gezien het op 12 maart 2004 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap FARMACEUTISCHE LABORATORIA TRENKER de nietigverklaring vordert van "het besluit van de minister van Volksgezondheid,

vervat in een brief van 9 januari 2004 (kenmerk 03/RD/B4/MDT/6768), waarbij deze weigert de drie vergunningen om de geneesmiddelen DIETIL RETARD, REGENON en ATRACTIL in de handel te brengen aan de verzoekende partij terug te geven" (G./A.148.727/VI-16.663);

Gelet op arrest nr. 186.846 van 2 oktober 2008, waarbij de debatten worden heropend;

Gezien het aanvullend verslag van de heer DELVAX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gezien de laatste memories;

Gelet op de ordonnantie van 5 augustus 2009, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 september 2009 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Michel KAISER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Eric MARON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van de heer DELVAX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de bovengenoemde beroepen vermeld zijn in arrest nr. 186.846 van 2 oktober 2008;

I. BEROEP G./A.148.153/VI-16.659

Overwegende dat de eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft opgeworpen, in arrest nr. 186.846 van 2 oktober 2008 afgewezen is;

Overwegende, wat de tweede exceptie betreft, dat uit hetzelfde arrest blijkt dat, gezien de verordenende aard van het koninklijk besluit van 12 september 2001 houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen, niets eraan in de weg kan staan dat de verzoekende partij de wettigheid ervan bij een tussenvordering betwist ter adstructie van het beroep tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 30 november 2003, zonder beperking in de tijd;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat haar belang beperkt is tot de nietigverklaring van artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 november 2003, en dat het voornoemde koninklijk besluit van 12 september 2001, indien die enkele bepaling vernietigd zou worden, niet opnieuw van kracht zou worden; dat ze voorts nog aanvoert dat het eerste middel de openbare orde raakt; dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 uitsluitend steunt op de beschikking van de Europese Commissie van 9 maart 2000, die op 26 november 2002 vernietigd is door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, en de toepassing daarvan van de hand gewezen moet worden krachtens artikel 159 van de Grondwet; dat ze in haar laatste memorie vóór de heropening van de debatten onder meer heeft aangevoerd dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State op onregelmatige wijze verzocht is om binnen drie dagen een advies te geven over het ontwerp van besluit dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 zou worden;

Overwegende dat de aanhef van het koninklijk besluit van 12 september 2001, dat op 17 oktober 2001 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is en op 27 oktober 2001 in werking is getreden, luidt als volgt:

" Gelet op de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, inzonderheid op artikel 7, gewijzigd bij de wet van 20 oktober 1998;
Gelet op de beschikking van de Europese Commissie C(2000) 452 van 9 maart 2000 inzake de intrekking van de vergunning voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen voor menselijk gebruik die de volgende stof

bevatten : "fentermine";
Gelet op de beschikking van de Europese Commissie C(2000) 453 van 9 maart 2000 inzake de intrekking van de vergunning voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen voor menselijk gebruik die de volgende stof bevatten : "amfepramone";
Gelet op de beschikking van de Europese Commissie C(2000) 608 van 9 maart 2000 inzake de intrekking van de vergunning voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen voor menselijk gebruik die de volgende stoffen bevatten: "clobenzorex", "fenbutrazaat", "fenproporex", "mazindol", "mefenorex", "norpseudoefedrine", "fenmetrazine", "fendimetrazine" en "propylhexedrine";
Gelet op het koninklijk besluit van 3 juli 1969 betreffende de registratie van geneesmiddelen, inzonderheid op artikel 23;
Gelet op het ministerieel besluit van 26 november 1999 tot tijdelijke schorsing van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 18 mei 2000, 7 september 2000, 27 november 2000 en 23 februari 2001;
Gelet op het advies van de Geneesmiddelencommissie, gegeven op 22 juni 2001;
Gelet op het advies van de Raad van State nr. 31.953/3, gegeven op 12 juli 2001, in toepassing van artikel 84, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
Gelet op het verzoek om een spoedbehandeling gemotiveerd door het feit dat :
- het noodzakelijk is zonder verwijl de bovenvermelde beschikkingen C (2000) 452, C (2000) 453 en C (2000) 608 van de Europese Commissie uit te voeren;
- een verbodsmaatregel zich opdringt voor alle geneesmiddelen die de bovenvermelde substanties bevatten gezien hun schadelijkheid; het bijgevolg noodzakelijk is niet alleen de farmaceutische specialiteiten van de markt terug te trekken maar ook de officinale of magistrale bereidingen die deze substanties bevatten te verbieden;
- het nemen van deze maatregelen werd uitgesteld teneinde rekening te houden met de beslissingen van de Voorzitter van het Gerecht van Eerste Aanleg bij de Europese Gemeenschappen van 11 april, 18 april en 20 juli 2000 die de toepassing van de beschikkingen C (2000) 452, C (2000) 453 en C (2000) 608 van de Europese Commissie opschortten totdat de Europese rechterlijke instanties zich uitspraken;
- deze schorsingen werden opgeheven bij beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 11 april 2001;
Op de voordracht van Onze Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu";

Overwegende dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, in casu op 9 juli 2001 geadieerd is omtrent een verzoek om binnen ten hoogste drie dagen een advies uit te brengen over het ontwerp dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 zou worden; dat op 12 juli 2001 advies L. 31.953/3 is uitgebracht, luidens hetwelk het ontwerp geen aanleiding gaf tot enige opmerking;

Overwegende dat het omstreden besluit pas op 12 september 2001 is aangenomen, dat wil zeggen twee maanden later, dat het op 17 oktober 2001 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt en 10 dagen later in werking is getreden, dus op 27 oktober 2001; dat er aldus drie maanden verstreken zijn tussen de datum van de adviesaanvraag en de inwerkingtreding van het betreffende koninklijk

besluit; dat die termijn in strijd is met de spoedeisendheid aangevoerd door de indiener van de adviesaanvraag; dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 bijgevolg onwettig is en niet mag worden toegepast; dat beroep G./A.148.153/VI-16.659 ontvankelijk is en er geen grond is om uitspraak te doen over de door de verzoekende partij voorgestelde beperking van het onderwerp daarvan tot artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 november 2003;

Overwegende dat de verzoekende partij een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleent aan de verkeerde toepassing van artikel 84, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en aan schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen; dat ze in een eerste onderdeel aanvoert dat in de motivering van de spoedeisendheid geen sprake is van amfepramone, dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 nog altijd van kracht was op het tijdstip waarop het bestreden koninklijk besluit van 30 november 2003 is uitgevaardigd en de spoedeisendheid niet kon worden aangevoerd voor een stof waarvoor reeds een verstrekkingsverbod gold, en amfepramone niet uitdrukkelijk als schadelijk geregistreerd was; dat ze in een tweede onderdeel stelt dat de spoedeisendheid steunt op het arrest van het Gerecht van eerste aanleg d.d. 26 november 2002, dat de adviezen van de geneesmiddelencommissie dateren van 20 juni en 19 september 2003, dat het besluit pas op 30 november 2003 is goedgekeurd, bekendgemaakt is op 30 december 2003 en in werking is getreden op 9 januari 2004, zodat "de omstandigheden waarin het bestreden besluit is uitgewerkt, uitgevaardigd en bekendgemaakt, niet aantonen dat er werkelijk sprake was van de beweerde spoedeisendheid, en daarvan zelfs geen ernstige, adequate en aanvaardbare motivering vormen", waardoor aldus een verkeerde toepassing is gemaakt van de in het middel genoemde wetsbepaling; dat ze aanvoert dat niet gesteld kan worden dat de afdeling Wetgeving, door ermee in te stemmen haar advies binnen drie dagen te verstrekken, de verwerende partij het stempel "eerbiedigt de voorwaarden gesteld in artikel 84, eerste lid, 2/," gegeven heeft, dat niet meer ter discussie zou kunnen worden gesteld door de afdeling Bestuursrechtspraak, terwijl de afdeling Wetgeving zich ertoe bepaald heeft de verificaties uit te voeren die haar bij de wet zijn opgelegd en verklaard heeft dat het ontwerp geen aanleiding gaf tot enige opmerking;

Overwegende dat de verwerende partij, wat het eerste onderdeel betreft, antwoordt dat het feit dat amfepramone niet genoemd wordt in de motivering van de spoedeisendheid een vergissing is, dat die stof wel genoemd

wordt in de adviezen van de geneesmiddelencommissie van 20 juni en 19 september 2003, waarnaar in die motivering wordt verwezen, dat het feit dat het besluit van 12 september 2001 nog altijd van kracht was, niet voldoende was om te stellen dat de goedkeuring van het bestreden koninklijk besluit van 30 november 2003 geen spoed vergde, dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 steunde op de toenmalige stand van de Europese en de interne procedure, dat die procedures sedert 2001 een ontwikkeling hadden gekend; dat het Hof van Justitie zich op 24 juli 2003 heeft uitgesproken, dat de geneesmiddelencommissie haar laatste advies op 19 september 2003 heeft gegeven en om redenen van rechtszekerheid een nieuw besluit houdende verbod op het verstrekken van geneesmiddelen met amfepramone uitgevaardigd moest worden; dat de verwerende partij, wat het tweede onderdeel betreft, stelt dat de aangevoerde spoedeisendheid niet wordt tegengesproken door de feiten; dat alleen rekening moet worden gehouden met de wijze waarop de minister voor de voortgang van de procedure heeft gezorgd, en niet met de vertraging opgelopen bij de voorbereiding van het dossier, dat gewacht behoorde te worden totdat het Hof van Justitie zich had uitgesproken over het beroep dat de Europese Commissie had ingesteld tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 26 november 2002, dat het fout is te beweren dat de spoedeisendheid een gevolg was van dat arrest, dat ze niet alleen verband houdt met de bodemprocedure op Europees niveau, maar ook met de adviezen van de geneesmiddelencommissie die verstrekt zijn in juni en september 2003, dat op 26 september 2003 een adviesaanvraag is ingediend bij de afdeling Wetgeving, zeven dagen na het advies van de geneesmiddelencommissie van 19 september 2003, dat het bestreden koninklijk besluit uitgevaardigd is op 30 november 2003, dat een termijn van dertig dagen tussen de goedkeuring van een akte en de bekendmaking ervan niet abnormaal is, dat het bestreden koninklijk besluit 10 dagen nadat het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, in werking is getreden, dat "het aan de bevoegde overheid staat op een bepaald tijdstip tijdens de totstandkoming van een besluit uit te maken of het dermate spoedeisend is geworden dat, om nog meer vertraging te voorkomen, voorbijgegaan moet worden aan het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State of dat gevraagd wordt dat dat advies binnen een termijn van ten hoogste drie dagen wordt gegeven", dat de minister van Volksgezondheid op basis van het arrest van het Hof van Justitie en de conclusies van de geneesmiddelencommissie geoordeeld heeft dat het ontwerp dat ertoe strekt de verstrekking van sommige anorexigene geneesmiddelen te verbieden, onverwijld uitgevaardigd moest worden en een dwaling omtrent de

beoordeling alleen gesanctioneerd mag worden indien het gaat om een kennelijke dwaling, wat niet het geval was;

Overwegende dat de aanhef van het koninklijk besluit van 30 november 2003 luidt als volgt:

" Gelet op de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, inzonderheid op artikel 7, gewijzigd bij de wet van 20 oktober 1998;
Gelet op het koninklijk besluit van 3 juli 1969 betreffende de registratie van geneesmiddelen, inzonderheid op artikel 23;
Gelet op het koninklijk besluit van 12 september 2001 houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen;
Gelet op het advies van de Geneesmiddelencommissie, gegeven op 20 juni 2003;
Gelet op het verzoek om een spoedbehandeling gemotiveerd door het feit dat:
- gezien hun schadelijkheid, een verbodsmaatregel zich opdringt voor alle geneesmiddelen die de volgende stoffen bevatten: "clobenzorex", "fenbutrazaat", "fenproporex", "mazindol", "mefenorex", "norpseudoefedrine", "fenmetrazine", "fendimetrazine"; het bijgevolg noodzakelijk is niet alleen de farmaceutische specialiteiten van de markt terug te trekken maar ook de officinale of magistrale bereidingen die deze substanties bevatten, te verbieden;
- het nemen van deze maatregelen reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van het koninklijk besluit van 12 september 2001 houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen; dit besluit werd gebaseerd op de beschikkingen C (2000) 452, C (2000) 453 et C (2000) 608 van de Europese Commissie;
- deze beschikkingen het voorwerp hebben uitgemaakt van een beroep voor de rechtbanken van de Europese Gemeenschappen;
- bij arrest van 26 november 2002 het gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen de beschikkingen van de Europese Commissie heeft nietig verklaard;
- ingevolge van het beroep van de Europese Commissie, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen het arrest van het gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen bij arrest van 24 juli 2003 heeft bevestigd; dit om redenen van gebrek aan bevoegdheid van de Europese Commissie om dergelijke beschikkingen uit te vaardigen;
- het arrest van het Hof enkel een kwestie van formele bevoegdheid betreft; het Hof op geen enkele wijze oordeelt over de opportuniteit om de geneesmiddelen die bovenvermelde substanties bevatten, te verbieden;
- het integendeel in beide arresten bevestigd wordt dat omwille van het feit dat het geneesmiddelen betreft die een vergunning voor het in de handel brengen hebben verkregen via de nationale procedure, het aan de bevoegde autoriteiten van de afzonderlijke lid-Staten toekomt om te oordelen over de vergunningen voor het in de handel brengen van deze geneesmiddelen;
- de Geneesmiddelencommissie bij advies van 20 juni 2003 het advies van het Comité voor Farmaceutische Specialiteiten bevestigd heeft en bijgevolg het gebrek aan bewijs inzake therapeutische doeltreffendheid van bovenvermelde substanties als anorexigene geneesmiddelen en hun schadelijke bijwerkingen;
- de Geneesmiddelencommissie bij advies van 19 september 2003 bevestigd heeft dat de baat-risico balans voor deze geneesmiddelen ongunstig is en dat een eventueel gewichtsverlies op lange termijn (niet bewezen) een behandeling van lange duur zou vereisen, maar dat dit gepaard gaat met voorkomen van ernstige ongewenste bijwerkingen voornamelijk een risico tot afhankelijkheid dat tot misbruiken kan leiden;
Gelet op het advies van de Raad van State nr. 35.928/3, gegeven op 30 september 2003, in toepassing van artikel 84, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

[...]";

dat amfepramone niet uitdrukkelijk genoemd wordt in de voornoemde aanhef als één van de stoffen die dermate schadelijk zijn dat de verstrekking ervan verboden moet worden; dat dat evenwel onrechtstreeks wel het geval is doordat in de aanhef verwezen wordt naar de adviezen van de geneesmiddelencommissie van 20 juni en 19 september 2003 waarin die stof uitdrukkelijk vermeld wordt; dat het eerste onderdeel van het middel, wat dat betreft, niet gegrond is; dat het koninklijk besluit van 12 september 2001, dat van kracht was op de datum waarop het bestreden koninklijk besluit is goedgekeurd en waartegen geen beroep is ingesteld, in artikel 1 het verbod oplegde geneesmiddelen te verstrekken die amfepramone bevatten; dat dat koninklijk besluit eraan in de weg stond te besluiten dat het bestreden koninklijk besluit, dat het verbod op het verstrekken van geneesmiddelen met dezelfde stof handhaaft, dringend uitgevaardigd moest worden; dat het eerste onderdeel van het middel, wat dat betreft, gegrond is; dat de verwerende partij bovendien, door zestig dagen te laten verstrijken tussen de datum waarop het advies van de afdeling Wetgeving verkregen is, namelijk 30 september 2003, en de uitvaardiging van het omstreden koninklijk besluit, op 30 november 2003, en vervolgens dertig dagen vooraleer het in het Belgisch Staatsblad te laten bekendmaken, op 30 december 2003, zodat het pas 10 dagen later in werking is getreden, de spoedeisendheid die ze in haar verzoek om advies aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State en in de aanhef van het koninklijk besluit van 30 november 2003 had aangevoerd, weerlegd heeft; dat het tweede onderdeel van het middel gegrond is;

II. BEROEP G./A.148.727/VI-16.663

Overwegende dat de artikelen 7 en 8 van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, op de datum waarop het bestreden besluit is uitgevaardigd, luidden als volgt:

" Art. 7. De Koning kan, met hetzelfde doel, de in het eerste lid van artikel 6 vermelde verrichtingen geheel of gedeeltelijk verbieden wanneer het, volgens het eensluidend advies van één of meer van de in het derde lid van artikel 6 bedoelde autoriteiten, een geneesmiddel betreft waarvan de werking als schadelijk beschouwd wordt of dat therapeutisch voor ondoeltreffend wordt gehouden. Die autoriteiten geven hun advies op eigen initiatief of op verzoek van de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft.

Art. 8. Als er redenen zijn om aan te nemen dat de werking van een geneesmiddel schadelijk kan zijn of onvoldoende vaststaat of dat het

geneesmiddel therapeutisch ondoeltreffend is, kan de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, bij gemotiveerd besluit, de aflevering van dat geneesmiddel voor een door hem te bepalen tijd schorsen of er bepaalde voorwaarden, onder meer het overleggen van een doktersvoorschrift, aan verbinden.";

dat artikel 23 van het koninklijk besluit van 3 juli 1969 betreffende de registratie van geneesmiddelen het volgende bepaalde:

" Art. 23. De beslissing waarbij de aflevering van een geneesmiddel wordt verboden of opgeschort, ter voldoening aan de artikels 7 en 8 van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, heeft van rechtswege de opschorting of de schrapping van de registratie van dat geneesmiddel tot gevolg, alsook van de preparaten en specialiteiten die dat geneesmiddel bevatten.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat het bestreden besluit louter het verbod herhaalt om de geneesmiddelen vervat in het koninklijk besluit van 30 november 2003 te verstrekken, dat het overkomt als een handeling die dat koninklijk besluit bekrachtigt en dat daartegen geen beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord en haar laatste memorie terecht aanvoert dat het koninklijk besluit van 30 november 2003 en het bestreden besluit van de minister van Volksgezondheid niet hetzelfde onderwerp hebben, aangezien laatstgenoemd besluit steunt op artikel 8 van de wet van 25 maart 1964, dat de minister van Volksgezondheid toestaat gebruik te maken van zijn individuele beslissingsbevoegdheid om de verstrekking te schorsen van een bepaald geneesmiddel waarvoor een specifieke vergunning om het in de handel brengen is afgegeven, en het koninklijk besluit van 30 november 2003 steunt op artikel 7 van dezelfde wet, dat de Koning toestaat Zijn verordeningsbevoegdheid aan te wenden ten aanzien van één of meer geneesmiddelen;

Overwegende dat de schrapping of de schorsing van de registratie van een geneesmiddel het gevolg is van de toepassing van artikel 23 van het voornoemde koninklijk besluit van 3 juli 1969; dat het feit dat het koninklijk besluit van 12 september 2001 buiten toepassing wordt gelaten en de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 30 november 2003 tot gevolg hebben dat de verstrekking van geneesmiddelen die amfepramone bevatten niet bij die besluiten verboden is, zodat artikel 23 van het koninklijk besluit van 3 juli 1969 niet op die stof van

toepassing kon zijn; dat het bestreden besluit waarbij de minister geweigerd heeft de verzoekende partij de vergunningen terug te geven om de geneesmiddelen Dietil Retard, Regenon en Atractil in de handel te brengen, daardoor niet kan steunen op de grondslag die erin wordt aangevoerd, namelijk het verbod op de aflevering van geneesmiddelen die amfepramone bevatten dat bestond op de datum van zijn besluit; dat ter wille van de rechtszekerheid de nietigverklaring daarvan moet worden uitgesproken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden het koninklijk besluit van 30 november 2003 houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen en het besluit van de Minister van Volksgezondheid, vervat in een brief van 9 januari 2004, waarbij hij weigert de naamloze vennootschap LABORATOIRES PHARMACEUTIQUES TRENKER de drie vergunningen om de geneesmiddelen DIETIL RETARD, REGENON en ATRACTIL in de handel te brengen, terug te geven.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vijf oktober tweeduizend negen door:

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	SCHMITZ,	griffier.

De Griffier **De wnd. Voorzitter**

V. SCHMITZ **O. DAURMONT**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**